

Ressò

Juny 15

XXIX Trobada de Vida Creixent a la Catedral de Vic

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Déu, font de bellesa

El text del tema desè del nostre llibre de treball ens parla del Déu bo i bell. I ens planteja algunes preguntes: qui és i com és la suprema Bellesa?

Sempre ens costa parlar de Déu. La seva grandesa infinita ens deixa anorreats i no sabem trobar els mots adients.

Per tal de precisar, afegim al nom de Déu algun adjectiu o atribut que explica el que Ell és. Així diem “Déu és omnipotent”, és a dir, totpoderós; “Déu és Bell”, la suprema Bellesa; “Déu és amor” el que estima més i el més estimable.

Aleshores gosem dir totes i cadascuna de les meravelles del món són expressions polièdriques de Déu que és la summa Bellesa. La persona humana és la meravella màxima de l’Univers, no sols per la seva harmònica corporeïtat, sinó per la seva ànima que li permet pensar, meditar, pregar, raonar i viure humanament. No en debades en diu la Bíblia que som fets a imatge i semblança de Déu, i som el éssers que més podem capir la seva Bellesa.

La bellesa terrena no és sinó una còpia i reflex de la infinita Bellesa divina, de la qual és participació i és camí per veure Déu. Heus aquí el que diu un teòleg antic: “Déu distribueix a cada cosa el ser bella segons la mesura que li correspon; encara que ell romanguí sempre immutable i bell... és sempre bell, la Bellesa originària que conté en sí sobrenaturalment i amb exuberància tot el que és bell...Aquesta única bondat i bellesa és en la seva unitat causa de moltes coses bones i belles” (Pseudo Dionís, *El's noms de Déu*, IV,7).

El nostre coneixement de Déu sempre ens ve de Jesucrist. Per això diem que ell és la Paraula encarnada, la paraula que ens explica com és Déu.

A més de l’autor que hem citat abans, amb l’espai que disposem citarem dos textos que ens ajudin a entendre quina és la bellesa de Déu.

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d’17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: XXIX Trobada de
Vida Creixent a la Catedral de Vic

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

Editorial

Salm 44: Jesucrist és comparat a un cavaller victoriós. "Ets el més bell dels fills dels homes, exhales gràcia els teus llavis". A més d'aquesta acció personal hi veiem l'acció del cavaller victoriós. Defensa la pau i la justícia.

L'altre text és de Santa Teresa de Jesús, que citem en el cinquè centenari del seu naixement.

"Oh hermosura que excedéis
a todas las hermosuras.
sin herir, dolor hacéis
y sin dolor deshacéis
el amor de las criaturas".

"Oh nudo que así juntáis
dos cosas tan desiguales,
no sé por qué os desatáis
pues atado fuerza dais
a tener por bien los males"

La Santa ens fa veure que el cavaller formós ens fa superar tots els mals i les dificultats.

Contemplar la bellesa de Déu i la seva bondat ens prepara per a realitzar el nostre camí fins a la trobada definitiva.

Josep Anton Arenas i Sampera, prevere

Absis central de Sant
Climent de Taüll
Mestre de Taüll, 1123
(Museu Nacional d'Art de
Catalunya, Barcelona)

Redescobrir la Pentecosta

Tres són les grans pasqües cristianes: Nadal, Pasqua de Resurrecció, i Pentecosta. La primera ha arribat a tot el món i, tot i els excessos, té un sentit ben clar: Jesús, Déu és amb nosaltres.

La segona ha arribat a les comunitats cristianes com a font de joia i esperança: Jesús, mort i ressuscitat ens atreu i allibera.

La tercera, Pentecosta, encara està per descobrir per a molta gent: Jesús compleix la paraula i envia el Sant Esperit.

Sense l'Esperit no hi ha connexió, no hi ha sintonia. Sense l'Esperit Jesús va ser un gran home, un savi, un sant, però no ens arriba aquella connexió amorosa que ens fa dir: Jesús, Fill del Pare, Déu meu.

Sense l'Esperit no hi ha comunitat, no hi ha església. Aquesta és una col·lectivitat multinacional. Engendrada per l'imperi romà en la seva decadència, plural i política, en mans d'homes. Amb l'Esperit hi ha Església, hi ha comunió, reconciliació, eucaristia, fe, esperança, caritat i dons immensos, a pesar dels nostres defectes.

Sense l'Esperit sóc una persona religiosa, culturalment catòlica que intenta seguir uns manaments, que viu en dubte permanent, i que a vegades se sent aclaparada en front de tant de misteri i de tanta negativitat personal.

Gràcies a l'Esperit em reconec com a fill o filla de Déu, estimat del Pare, en comunió amb Jesús, reconciliat, en missió i esperançat en el traspass decisiu de la meua temporalitat. Sóc una part del gran Temple viu de Déu.

Jesús Renau S.J.

XXIX Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Vic

El dia 13 de maig, va tenir lloc a Vic la XXIX Trobada Interdiocesana del Moviment de Vida Creixent. A la catedral de Vic, ens aplegàrem uns nou-cents membres del Moviment de totes les diòcesis de Catalunya, les Illes i Andorra. Les nostres diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa vam ser-hi presents amb dos-cents cinquanta membres, per viure una jornada de joia, germanor i amistat.

En sortir i enfilant la ruta cap a Vic, cada autocar va fer la pregària d'anada, dirigides pels responsables de cada un d'ells.

Vam gaudir d'una jornada de pregària i estimació, sentint-nos tots plegats Església de Jesucrist en el marc de l'església diocesana de Vic, presidida pel seu bisbe, Mons. Romà Casanova. També hi eren presents l'alcalde de Vic i alguns regidors.

En arribar a la catedral, dedicada a sant Pere, vam ser rebuts per els membres de la diòcesi de Vic, donant-nos la benvinguda la Sra. Montserrat Font, coordinadora diocesana.

Tot seguit ens van fer una petita història de la catedral de diferents estils:

Col·laboracions

romànic, gòtic, barroc i neoclàssic. Vam poder observar les grans pintures de Josep Mª Sert, realitzades entre el 1926 i el 1930, algunes de les quals foren destruïdes l'any 1936 i més tard van ser refetes. En una de les capelles està la tomba del bisbe Torres i Bages. S'inicià l'Eucaristia, presidida per Mons. Romà Casanova i concelebrada per uns quaranta sacerdots entre ells membres del Capítol Catedral, consiliaris i sacerdots de la diòcesi de Vic. Després del cant d'entrada, el coordinador interdiocesà, Sr. Sergi Òliba, va fer la monició d'entrada, remarcant que estant a la sisena setmana de Pasqua havíem de reviuire intensament en les nostres comunitats la presència del Senyor Ressuscitat. Mentre es feia l'aspersió de l'aigua beneïda, vam cantar "Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare".

El Sr. Bisbe en l'homilia ens digué que el fonament de Vida Creixent és la fe. La Bona Nova de l'Església es des de sempre aquella novetat que no passa mai; és la Bona Nova de Jesucrist qui ha vençut la mort i ha ressuscitat. Vida Creixent ha d'aprofundir en la fe i hem d'invocar l'Esperit per créixer més en la vida cristiana. El cristià és a la vegada deixeble i missioner evangelitzador i tots hem de ser testimonis d'esperança. Això és el que el Senyor espera del moviment de Vida Creixent.

Que la Mare de Déu intercedeixi per nosaltres i ens ajudi a saber comunicar l'amor de Déu als altres. Preguem per les nostres diòcesis, per les nostres

parròquies, pels que sofreixen, pels immigrants... Que aquesta trobada sigui un retrobament amb Jesucrist, per a que siguem cadascú de nosaltres testimonis de Crist.

Els coordinadors de cada Bisbat van portar les ofrenes: flors amb el logotip de Vida Creixent, ciris, el pa i el vi. Les flors es van dipositar al peus de la Mare de Déu de Fátima, dia de la seva festa. En acabar la celebració eucarística vam cantar un cant a la Mare de Déu i tot seguit l'himne de Vida Creixent

Després vam compartir un dinar de germanor al Recinte Firal del Sucre, preparat molt acuradament pels membres de V.C de la diòcesi amfitriona. Un bon àpat ple d'alegria i bon humor. Moltes gràcies per tots els detalls.

Una vegada a l'autocar, camí de tornada a les nostres diòcesis, vam fer una pregària agraïda de retorn amb el goig d'haver compartit una jornada per recordar, plens de joia i amb la convicció i la voluntat de continuar treballant per el nostre Moviment, l'Església i la Societat. Encara ens queda un camí per fresar, amb Fe, Esperança i sobre tot amb Amor.

Volem donar, amb el cor a la ma, las gràcies a tota la coordinadora de Vic, el bisbat, les autoritats que hi van participar, i a tots els que van col·laborar en la preparació de la Trobada, la fraternal acollida i acompanyament que durant tota la jornada ens van dispensar. Gràcies!!!

Sergi Òliba

Col·laboracions

Col·laboracions

L'Escola Cristiana Volen distreure, dividir, crispar... fer mal!

Ens hauria agradat obrir el fecc informa d'aquesta setmana amb el ressò de la magnífica 3a Jornada **'Repensar el sentit de l'educació: les paraules'**, celebrada el passat dimarts. Us remetem a la crònica de Catalunya Religió, que trobareu clicant sobre aquests paraules.

També podríem parlar de la **13a Jornada de tecnologia educativa**, seguida aquest passat divendres amb gran interès. També ens podríem fer ressò que **aquest dimarts s'inicia el període de preinscripció per al batxillerat i per als cicles formatius de grau mitjà**. Però els esdeveniments ens obliguen a denunciar un cop més **la politització i la judicialització d'aspectes importants de la nostra activitat educativa, com ho és el règim lingüístic de les nostres aules**.

La setmana passada es van succeir dos fets formalment independents, però que són fruit de les mateixes maniobres i interessos: d'una banda, un recurs del govern de l'Estat contra la no determinació per part de la Generalitat de percentatges mínims d'ús del castellà a l'escola i contra la resolució de preinscripció i matrícula; i, de l'altra, unes sentències del Tribunal Suprem que en ratifiquen algunes de prèvies que obliguen algunes escoles a usar, en determinades aules, el castellà com a llengua vehicular en un 25% del temps.

Es tracta de laminar l'autonomia de Catalunya i la dels propis centres educatius i atacar un model educatiu que gaudeix d'un amplíssim consens social i polític a Catalunya, com és públic i notori.

L'Escola Cristina de Catalunya ja ha rebutjat i deplorat públicament aquestes actuacions a través del **comunicat conjunt d'entitats representatives de titulars d'escoles concertades**, signat per l'APSEC, i del **comunicat conjunt de la majoria de federacions d'AMPAs de centres públics i privats de Catalunya**, signat per la CCAPAC.

El mal d'aquestes actuacions i atacs no està només en els efectes que aconsegueixen, sovint ben minsos, sinó en tot allò que porten aparellat: el germen de divisió que ens volen inocular -però que, sortosament, ara per ara no està arrelant-, i la distracció que produeix pel que fa a allò que és important en l'educació i que hauria d'estar concentrant tots els nostres esforços.

No només hem de rebutjar aquestes pretensions, sinó que **cal denunciar aquelles que, per espuris interessos, defugen el consens i fan mal a l'educació**.

Fundació Escola Cristiana de Catalunya

Joia

Em preguntes que t'expliqui què és aquesta joia. No et pensis que resulti fàcil explicar-la, però ho intentaré fer el millor possible.

Imagina't per uns moments que vas caminant lentament per un bosc de roures i alzines un matí transparent i clar de primavera.

Tens el cor en quietud i bona harmonia. Cap neguit. Acabes de passar un rierol que baixa saltant entre pedres. L'aigua és neta, verge, gens contaminada. El cant de mil ocells t'acompanya, i te n'adones que no hi ha cap soroll artificial. Pura natura, i tu.

Imagina't que t'atures en un racó contemplant un roure fort i arrelat. El contemples en el marc del cel blau i la carícia d'un vent fresc i suau. Veus com de llurs branques ja hi ha símptomes concentrats i humils de la força de vida. No saps que et passa, i et va envaint la joia. Crec i estimo Déu Pare creador del cel i de la terra.

Al final de la pujada i a la sortida del bosc et topes de cara amb un camp de blat verd tendre, que es va movent al ritme de l'oreig del vent. Els teus ulls s'omplen del verd. Els escalfa, desdibuixa en mil tonalitats i moviments de dansa el blat del pa futur. Crec i estimo Déu Fill, Jesús, l'estimat de la meva ànima.

De tornada el camí s'ha anat fent ample i per moments va apareixent un horitzó de muntanyes i valls, boscos i conreus, se sent la campana del poble. Són les dotze. Crec i estimo Déu, Esperit Sant, la força i la tendresa de l'Amor.

Pots ara, amic meu, entendre la joia? Bé, potser una mica més que abans, no? I pensa que estem a l'ombra. Aquesta és la joia en la foscor. Quan arribi la Llum serà inefable.

Extret del web pregaria.cat

La mesura de Déu

Una de les pintures més famoses del món es troba a la Capella Sixtina del Vaticà. Es tracta del Judici Universal, obra de Miquel Àngel. Inspirada en el capítol 25 de l'evangeli segons sant Mateu, descriu la sentència final i definitiva. Aquí hi ha en joc la vida eterna, una tema de màxima importància. Quins seran els criteris de valoració? A partir de quins paràmetres s'avaluarà l'existència de cada persona perquè mereixi una sentència favorable o condemnatòria? En el text, queda clar: l'amor fratern. Aquesta resposta travessa tota la història de la humanitat a partir de la pregunta que Déu formula a Caïn: «On és el teu germà Abel?» (Gn 4,9). En la persona de qualsevol necessitat: famolenc, assedegat, malalt, despullat, empresonat...

A Lluc 6,36-38 es complementa la visió del Judici Final. Es tracta de ser compassiu i misericordiós com Déu. No es mira el pobre com una dada estadística, sinó com una persona, que és el meu germà i la meva germana. Per això, calen entranyes de misericòrdia. L'evangelista Lluc posa en boca de Jesús la clau: tu rebràs de Déu el mateix tracte que tu donis als altres. No vols ser jutjat? No jutgis. No vols ser condemnat? No condemnis. Vols ser absolt? Absol. Vols que Déu et doni? Dóna. Nosaltres mateixos som la nostra pròpia mesura. Amb les nostres mans podem establir la mesura que Déu aplicarà a la nostra vida. La indicació de Jesús és clara: «Feu als altres el que vulgueu que us facin a vosaltres.» El criteri surt del meu interior i motiva la meva conducta. No s'ha de mal interpretar el text. No s'està dient que els altres em tractaran com jo vull ser tractat, sinó que jo estimi els altres tal com voldria ser estimat. Déu és la meva garantia. No és estrany que en aquest context Jesús ens proposi estimar els enemics. Déu estima a tothom, sense excepció, encara que no sigui estimat per tothom. Aquest és el criteri per a la nostra vida. En la paràbola d'un pare que tenia dos fills, el pare actua sempre amb llibertat i amor, malgrat que el fill pròdig hagi dilapidat la part de la seva herència i torni a casa per convertir-se en servent i no morir de fam. El pare fa una gran festa perquè l'amor, l'alegria i la misericòrdia són la mesura del seu comportament. No és correspost no pel fill petit, que s'allunya de casa i gasta la seva fortuna de manera irresponsable, ni pel fill gran, que és incapaç de compartir l'alegria paterna. No són els fills els qui marquen la conducta del pare, com no són els altres els que han de marcar la nostra. La referència és el pare. La seva compassió i la seva misericòrdia. Aquestes indicacions de Jesús destrueixen els criteris mercantilistes en les nostres relacions: dono a qui em dóna i estimo qui m'estima. La proposta evangèlica de Jesús va molt més enllà. No és fàcil entendre-la, perquè ens costa submergir-nos en l'immens cor de Déu.

Lluís Serra

Activitats culturals

A l'espera del Festival d'Estiu, GREC, i dels resultats del Festival de Cinema de Cannes, hi ha poc teatre i cinema que recomanar per a un oci cultural.

Homes bons, d'Arturo Pérez-Reverte, de l'editorial Alfaguara.

Explica les vicissituds de dos bibliotecaris espanyols del segle XVIII, que viatgen a París per comprar l'Enciclopèdia, a través d'un món de ments tancades, i hostil al coneixement de tota novetat.

El món blau estima el teu caos, d'Albert Espinosa. Editorial Grijalbo per a l'edició en castellà i Rosa dels Vents per a la catalana.

Com de costum ha arribat, en el passat sant Jordi, algun dels primers punts de venda. Però més que del llibre, diré alguna cosa de l'autor: Albert Espinosa, jove encara, porta anys en el món de la cultura teatral, cinematogràfica i novel·lística. Les seves entrevistes segueixen penjades a la xarxa i el seu discurs fonamental és un cant a la vida. De nen va superar un càncer que li va prendre una cama. Fruits d'aquesta experiència van ser, l'obra teatral "Los pelones", la pel·lícula "Quarta planta" i la sèrie de TV "Polseres vermelles". La seva obra, molt personal i fins peculiar, parla del món jove, del seu entorn, somnis, records, amb la visió irònica (mai amarga o despectiva) del que el món els deixa ser. És una obra jove, però no només per a joves. Recordo amb especial afecte la seva obra teatral, entre la qual destaco, No em diguis que et besí perquè et besaré. Aquest mateix títol ha passat a la novel·la i, crec, que

al cinema. La seva mirada lúcida i tendra sobre els joves "especials", és la seva millor aportació.

Mentrestant, el Teatre Nacional de Catalunya tanca la seva temporada amb una obra de Narcís Comadira: L'hort de les oliveres.

Del 13 de maig al 27 de juny. L'obra parla de la decadència final de tot un sistema polític, econòmic i social que ha anteposat sempre els interessos particulars al bé comú, en un país (tal com Comadira descriu) que diu fer país quan FEIA Diners ... ¿ens sona? L'accent crític, sempre present en el teatre de Comadira, és el gran valor d'aquesta obra.

Una mirada a la Música que ja s'anuncia al GREC que ve:

- Per a nostàlgics, Joan Manuel Serrat, del 4 al 8 de juliol.
- Per flamencòlegs cultes, Diego el Cigala canta acompanyat per piano. El 10 de juliol, únic dia.
- Per amants del musical americà, Nit de musicals. Una nit a Broadway. El 21 de juliol, únic dia.
- Per a tots, Jordi Savall i Hesperion XXI. El 27 de juliol.

Jordi Savall

Agenda 2015

Juny

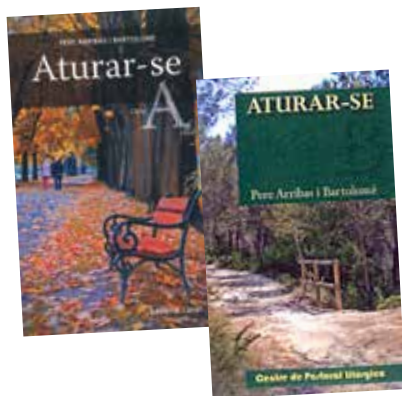
Dijous 4: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – EL DÉU BO I BELL.

Dimecres 17: IV edició de La Nit de Catalunya Cristiana i Ràdio Estel.

Hotel Avenida Palace de Barcelona a les 21h. Abans els qui vinguin al sopar podran assistir al documental *Camino a la escuela*. El preu cinema i sopar 45 euros. Informació i reserves Núria Ortín, tel. 93 409 27 70.

Dissabte 20 de juny : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de la Verge de la Pau.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta fins el dia 10 de juliol, divendres, de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq.- Barcelona – 08011

Inici a les 10:30, conferència a les 11 h, per part de Jesús Renau SJ, “Claus per a una 3a edat amb plenitud”. A les 12 h. Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: 14, 58, 64, 70, 72 i H6.

**BON ESTIU!
RETORNEM EL
DIMARTS DIA 1
DE SETEMBRE**

Setembre

Dijous 17: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema I –LA NOSTRA REALITAT.

Octubre

Dijous 1: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema II – L'ESPIRITUALITAT

Aquests llibres, són un recull de “reflexions”, dels Evangelis de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN